

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20220/2023
10.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Мишковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2049/23 од 12.04.2023. године, у седници одржаној 10.04.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2049/23 од 12.04.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2049/23 од 12.04.2023. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 41588/20 од 22.02.2023. године, ставом првим изреке, дозвољено је преиначење тужбе учињено поднеском од 23.11.2022. године. Ставом другим изреке, одбијен је предлог тужене за прекид поступка. Ставом трећим изреке, одбијен је предлог тужене за застој поступка. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде штете због неисплаћених инвалиднина за период од 01.12.2018. године до 30.11.2022. године исплати појединачне износе са законском затезном каматом од доспелости сваког износа посебно до исплате. Ставом петим изреке, одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиоца да се обавеже тужена да тужиоцу на име накнаде штете због неисплаћених инвалиднина, за период од 01.12.2018. године до 30.11.2022. године, исплати законске затезне камате на појединачно опредељене износе од тражених датума до доспелости сваког износа посебно. Ставом шестим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 81.375,00 динара са законском каматом од извршности одлуке до исплате. Ставом седмим изреке, одбијен је, као неоснован, захтев тужиоца за досуђивање законске затезне камате на трошкове поступка почев од пресуђења до наступања услова за извршење.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2049/23 од 12.04.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 41588/20 од 22.02.2023. године, у ставу првом, другом, трећем, четвртном и шестом изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...18/20), посебна ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног суда у конкретном случају нису испуњени законски услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Предмет тражене правне заштите је накнада штете у висини неисплаћене инвалиднине тужиоцу. О праву тужиоца, висини тражене накнаде и припадајућој камати, нижестепени судови су одлучили уз правилну примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужене није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете на име неисплаћене инвалиднине поднета је 17.09.2020. године. У тужби је била означена вредност предмета спора на 660.000,00 динара. Поднеском од 23.11.2022.године, тужилац је преиначио тужбу повећањем тужбеног захтева којим је тражио исплату износа од 1.047.408,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија тужене недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић